

Kapitola 9

Shrnutí

Závěr Protokolů praví, že byly shledány shodné technologické rysy u všech zkoumaných památek a že toto „ukazuje na možnost jejich společného původu“. Tato vágní formulace nemůže naprosto uspokojit. Protokoly tak nedaly odpověď na otázku zadavatele po určení doby vzniku Rukopisu Královédvorského. Odpověď mohlo dát srovnávání zkoumaných památek s rukopisy bezpečně datovanými. Takovou pracovní metodu řešitelský tým prakticky neuplatnil, i když dílčí srovnání pro forma provedl, ale naprosto nedostatečně.

Protokoly samy zdůrazňují, že mimořádnou úlohu plnil akad. malíř J. Josefík, „jehož účast umožnila hledání technologického postupu, jímž byl nebo mohl být RK vyroben“. Zásluhy malíře Josefíka spočívají v tom, že jeho pozorování poskytla potřebné podklady, které pomocí obvyklých metod nebylo možno získat. V Protokolech se setkáváme s jeho rekonstrukcemi různého druhu. Zvláštní význam má tzv. „pokus o rekonstrukci“, kde se doplňuje 100% obsahu. Těžiště rozboru Protokolů spočívá v konfrontaci Josefíkových rekonstrukcí s fotografickou dokumentací.

Fotografií bylo vytvořeno značné množství. Avšak neexistují takové, které by dokazovaly podstatná tvrzení. Je vyhotoveno překvapivě málo speciálních fotografií. Nenacházíme žádnou fotografii dokladující mikroskopická pozorování. RZ není celý rentgenován, ač běží jen o dva dvoulisty. Přitom rentgeny jsou nekvalitní. Fluorescenční fotografie nebyla použita, jakož i fotografie z různých částí viditelného spektra. Barevných zvětšenin je poskrovnu a u žádných fotografií nejsou uvedeny podmínky jejich pořízení. Převažují obyčejné černobílé fotografie, z nichž většina je naprosto zbytečná. Dokumentují věci nesporné, známé a patrné ze starších fotodokumentů. Tím se staví před badatele balast, který není možno zvládnout v kratší době. Pisateli těchto řádků se to zdařilo po vytrvalém úsilí a cítí se tím vyčerpan. Neutříděnost fotografických dokumentů dokazuje, že se nezjišťovaly bezpředsudně a systematicky hmotné skutečnosti.

V naší veřejnosti byl vyvolán dojem (hlavně pomocí tzv. literatury faktu), že zkoumání probíhalo především pomocí exaktních chemických metod. Není tomu tak. Již letný pohled do textu Protokolů ukazuje, že chemie byla zastoupena nepatrně, nepodstatně a mnohdy chybně. Nedostatky v chemickém vyšetřování lze odkrýt poměrně snadno. Konfrontace fotografií se skutečností a textem Protokolů je mnohem obtížnější a pro ty, kdo nemají

operativní přístup k fotografiím z unikátních Reprezentačních Protokolů, je to prakticky nemožné.

Pátrání po technologii vzniku odpoutává pozornost od vlastní hmotné podstaty a de facto znamená povážlivý posun do oblasti spekulací. Na rozdíl od vysledovaných společných rysů v předpokládané technologii výroby, jsou hmotné skutečnosti zkoumaných památek **naprosto odlišné**. Hlavní společný technologický rys, zprostředkovaný optickým průzkumem mal. Josefika, je zjištění palimpsestu u všech zkoumaných památek.

Rozborem předkládaných dokladů bylo zjištěno, že hypotéza o palimpsestu v RZ i RK nemá opodstatnění. V RZ ani v RK nebylo dokázáno běžné spodní písmo a pro umístění miniových značek pod písmo RZ rovněž Protokoly nepředkládají přesvědčivé doklady. Důkazy z barevných odstínů a vržených stínů, jsou naopak špatným vysvědčením pro práci týmu a ukazují na svévoli v interpretaci skutečností. Existenci palimpsestu rovněž nelze dokazovat poukazem na skutečnost, že se do předpokládaného prostoru vejde nějaký jiný text, ať už je to žaltář, či cokoli jiného. Takový postup je naprosto nevědecký. Mohl by být s výhradami akceptován jen kdyby případná rekonstrukce byla provedena důsledně v celém rozsahu. Také nálezy různých skvrn, jakož i různých barev v iniciálách a majuskulích, nemohou být důkazy palimpsestu.

V případě MPKV byl získán – na rozdíl od RK a RZ – obraz spodního písma, ale jeho interpretace je nejistá. Protokoly předkládají deformované doklady, které znemožňují posoudit, zda se nejedná o obraz téhož písma jako je navrch.

Také nemůžeme být spokojeni s tím, že ve stavbě důkazu padělanosti RZ figuruje paleografie, historie a dokonce jazykověda. Zde se průzkumný tým zcela vyšinul z rámce své kompetence a de facto zapříčinil, že Kriminalistický ústav nemohl garantovat takovou expertýzu.

Protokoly ovšem mají další formální závady, které všechny znesnadňují posuzování jejich věcného obsahu. Fragmentálnost tiskem vydaných Protokolů je rarita, která ve světě nemá obdoby. Další zvláštností je absence časových údajů a podmínek pořizování dat. Také styl podání je značně vzdálen obvyklému způsobu vyjadřování skutečných protokolů. Formulace jsou leckdy mnohoznačné a značně komplikované, vyžadující téměř detektivní luštění. Po formální stránce by oponované texty neprošly jako protokoly na žádné odborné škole.

Nemohu zde nevyslovit kritickou připomínku k tomu, že ještě před dokončením průzkumu a jeho oponováním byly podávány informace na veřejnost prostřednictvím literatury faktu a masmedií. V tomto směru zde došlo k hrubému porušení etiky vědecké práce. Naše odborná i laická veřejnost tak byla značně dezinformována. Přivedení věcí na pravou míru si proto vyžádá značné úsilí. Sestavení této publikace je prvním větším krokem na cestě k dialogu, který jedinečně může být zárukou zjištění pravdy o Rukopisech.

P o d ě k o v á n í

Je mi milou povinností poděkovat za oba autory všem, kteří se o vznik této publikace zasloužili. Jaroslavu Tájkovi děkuji za to, že s maximální přesností překreslil tahy rekonstruovaného písma, Ministerstvu kultury vděčíme za podnět k projektu a podporu finanční, Archivu MV a Národnímu muzeu za laskavé zapůjčení potřebných dokumentů.